

26.02. - Katecheza 26: Temat: Jak dopełnić chrzest z wody?

Może się zdarzyć, że w niebezpieczeństwie śmierci dziecko zostało ochrzczone przez świeckiego szafarza w domu lub w szpitalu i potem odzyskało zdrowie. Co należy zrobić w takiej sytuacji? We wcześniejszej praktyce, kiedy rodzice przynosili do kościoła dziecko już ochrzczone prywatnie w domu lub w szpitalu w niebezpieczeństwie śmierci, kapłan dokonywał tak zwanego „uzupełnienia lub dopełnienia obrzędu chrztu”. Obrzęd ten, poza opuszczeniem aktu chrztu i niewielkimi zmianami w tekstach modlitewnych, niczym się nie różnił od zwykłego obrzędu chrztu. Można było odnieść wrażenie, że chrzest udzielany w niebezpieczeństwie śmierci był jakby mniej skuteczny.

W nowej księdze liturgicznej „Obrzędy chrztu dzieci” opracowanej po liturgicznej reformie Soboru Watykańskiego II nie ma już mowy o „uzupełnieniu obrzędu chrztu”, ale o „przyniesieniu do kościoła dziecka już ochrzczonego”. Struktura tego obrzędu jest podobna do liturgii chrztu udzielanego w kościele, a poszczególne gesty i modlitwy wyraźnie podkreślają, że dziecko jest już ochrzczone i włączone do wspólnoty ludu Bożego. W pierwszej części obrzędu, rodzice odpowiadają na pytanie o imię dziecka oraz wyjaśniają, że przynieśli swoje dziecko do świątyni, aby parafia dowiedziała się, że dziecko zostało przyjęte do Kościoła. Mogą też powiedzieć, że ich dziecko jest już chrześcijaninem lub że zostało już ochrzczone. Następnie kapłan przypomina rodzicom i chrzestnym o ich obowiązkach wynikających z faktu chrztu ich dziecka. Po deklaracjach rodziców i chrzestnych, że są świadomi chrzcielnych obowiązków, kapłan dziękuje Bogu za włączenie dziecka do wspólnoty Kościoła i wraz z rodzicami i chrzestnymi czyni znak krzyża na głowie dziecka.

Liturgia słowa odbywa się tak jak w liturgii chrzcielnej celebrowanej w kościele. Tworzą ją czytania biblijne, homilia, modlitwa powszechna i litanie do świętych. Tę część obrzędu kończy modlitwa dziękczynno-błagalna. Motywem dziękczynienia zanoszonego do Boga jest opieka opatrności Bożej, jakiej dziecko doznało w chorobie oraz łaska zbawienia udzielona mu w sakramencie chrztu. Jednocześnie Kościół prosi Boga o opiekę nad dzieckiem w niebezpieczeństwach życia doczesnego oraz w walce o osiągnięcie Królestwa Bożego.

Bezpośrednio po tej modlitwie celebruje się tak zwane obrzędy wyjaśniające, czyli namaszczenie olejem Krzyżma Świętego, włożenie białej szaty i wręczenie zapalanej świecy. Na zakończenie, przechodzi się do ołtarza, gdzie odmawiana jest Modlitwa Pańska i przyjęcie uroczystego błogosławieństwa.

Należy zauważyć, że obrzęd ten jest dostosowany do rzeczywistej sytuacji dziecka już ochrzczonego. Nie ma mowy o powtarzaniu czy uzupełnianiu chrztu, gdyż Chrzest udzielony w szpitalu lub w domu w niebezpieczeństwie śmierci jest ważny i przynosi dziecku te same konsekwencje, co chrzest udzielony w kościele.